

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermo secu[n]dus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

Dñica. XXIII. post Trinitatis

tem cepit sequi. Hic subditos parit et plures instruit. Subditus exemplum obedientie reliquit: prelati vero instantiam et sollicitudinem docendi demonstravit: ut quatenus audierint aliquem mortuum hanc instantiam adesse studeant. Itaque dominus ostendit voluntatem suam ut unusquisque ei pro suo modulo obsequatur. Ad quod etiam nos hortatur. Paulus dicit. Impleamini agnitione voluntatis dei. etc. Sunt autem ad veram sapientiam tria necessaria de quibus voluntas dei est ut ea habeamus.

Primum est detestatio peccatorum.

Secundum est vilipensio mundanorum.

Tertium est affectio supernorum. Berno. Invenisti plane sapientiam si prioris vite peccata desleas: si huius mundi desiderabilia vilipendas: si eternam patriam toto desiderio percipiscas. Invenisti plane sapientiam si hec tibi sapiunt prout sunt. **P**rimo dicitur. Timor domini (qui est initium sapientie) expellit peccatum. **P**ro secundo. **1. Cor.** iiij. Sapientia huius mundi stulticia est apud deum. **P**ro tertio: **ad Col.** iiij. Que sursum sunt sapite.

Surgens etc.

Primo ar. An deo necessario sequatur rogare se et quod in se est facientem condescendo sibi per gratie collationem. **V**ide dominica. iij. post trinitatis. **1. Thimo.** ij.

Secundo articulo. In toto evangelio ostenditur humilitas: benignitas: et mansuetudo redemptoris. Et hoc precipue tripliciter.

Primo erga principis devotionem.

Secundo erga mulieris curationem.

Tertio erga puelle suscitationem. **I**n hoc sermone dicitur de primo. scilicet de benignitate domini erga devotionem principis que benigne et humiliter audiuit. **P**s. Prope est dominus omnibus invocantibus eum etc. Ipso enim iesu loquente ecce princeps unus: princeps inquam synagoge nomine Jairus: accessit et adorabat eum dicens. etc. usque ibi: et discipuli eius. **I**n his verbis tanguntur tria in quibus patet principis devotio quam nos oportet imitari.

Primum fidelis accessio.

Secundum supplex adoratio.

Tertium humilis rogatio.

Primum fidelis accessio: quia accessit ad iesum tanta fidei quam corporis gressibus. **D**oraliter. **P**rinceps iste filium habens mortuum est peccator: habens animam spiritualiter mortuam

Hic ergo per animam debet accedere ad iesum spiritu fidei. **Rom.** v. Accessum habemus per fidei. **S**ecundo supplex adoratio: quia adorabat eum pedendo ad pedes eius. Sic etiam peccator volens a deo obtinere vitam aie adorare debet. **P**s. Venite adoramus et adorabimus ante deum. **T**ertio humilis rogatio: quia rogabat eum dicens. **D**ne: filia mea modo defuncta est: sed veni impone super eam manum tuam et vivet. **C**hrystost. **V**ide etiam grossicium. **D**uo tamen expetit a christo: et ipsum accedere: et manum imponere. **H**oc etiam syrus ille naaman a propheta expectabat. **C**redere debet enim dominum posse suscitare: quia subdit: et vivet. **S**ic et peccator humiliter rogare debet per anime suscitationem: et humiliter cum unica habeat animam quam si amittit totum perdit. **D**eutero. iij. Animam tuam sollicite serva. **D**icitur etiam peccator. **D**ne: scilicet dominorum in cuius ditione cuncta sunt posita: filia mea modo defuncta est. i. anima mea mortua est per peccatum: sed veni scilicet per gratiam pervenientem: impone manum tuam super eam per gratiam concomitantem: et vivet per gratiam perficientem. **P**hil. j. Qui cepit in nobis opus bonum: et ipse perficiet. **J**ob. xvj. **O**bstetricante manu eius electus est coluber tortuosus. i. malignus spiritus qui de mente peccatoris nequam educit nisi manu vine misericordie. **A**udiuit autem dominus benigne rogantem principem per filiam suam. **U**nde surgens sequebatur eum et discipuli eius. **I**n hanc etiam vocemur quod si peccator super dicta fecerit: surgens iesus a voluntate puniendi ad voluntatem miserandi sequebatur eum. i. cordis sui devotionem exequetur remittendo culpam et reparando vitam gratie. **E**xemplum in magdalena fiente cui tandem dixit dominus. **R**emittuntur tibi peccata tua: vade in pace. **V**t habet **Lu.** vij.

Pro tertio articulo applica quod habetur in sermone. v. dominice. iij. post epiphania.

Dñica. xliij. post Trinitatis. **S**ermo secundus.

Surgens se

Surgens se quebat. etc. **A**mbulete digne deo per omnia placetes in omni opere bono fructificantes. **1. Cor.** j. **Q**uoniam tamen tam benigne dominus descendit hoc ut surgens sequeretur eum. **I**deo bene studere de

at tunc in mente hanc vltimam dicitur vult tunc habito de mente
et tunc me aliquo modo respiciat

hem? ad sibi placendū. Jō hortat paulus dicens. Ambuletis digne zc. Ubi sūt tria notanda.

Primū: salutaris exhortatio. Ambuletis digne.

Secūm: exhortationis cōditio. deo per omnia placentes.

Tertiuū: p̄ditionis explicatio. in oī ope/ re bono fructificātes. De p̄mo. Eph. iij. Digne ambuletis vocatiōe q̄ vocati estis. De secūdo. Heb. xij. Seruiam? placētes dō cū metu z reuerētia. De tertio. Matt. xij. Arbor bona fruct? bonos facit.

Surgens zc.

Prim? articū. An in illa cōdescētio/ ne q̄ dñs seq̄t deuotionē pctōrū ro/ gans cōcurrant misericōdia z iusticia: U/ de dñica. iij. post trini. smone. iij.

Secūdus ar. In p̄ced. zc. In isto di/ scendū de dñi benignitate erga mu/ lieris emorroisse curationē. Dum em̄ sic p̄geret iesus: ecce mulier q̄ sanguinis flu/ xū pattebat. zc. vsq̄ ibi. Et illa hora. Vbi tria tangunt anie peccatrici necessaria: ad hoc vt curetur.

Primū: ē cordis p̄cūdatio.

Secūm: ē mētis hūiliatio.

Tertiuū: ē fidei deuotio.

Primū est. zc. Illa em̄ mulier accessit re/ tro: qz verecūdabā de infirmitate fetida. Hec mulier est aīa peccatrix q̄ longo tem/ pore peccauit z de peccato in peccatū flu/ xit q̄ decē p̄cepta decalogi z duo charita/ tis transgressa ē. Talis ergo aīa debet ac/ cedere ad deū: retro. i. cū tremore z vere/ cūdia cōsiderās peccatoz turpitudinem. Hier. ij. q̄ vilis facta es nimis zc. Et ibi dē. iij. capitulo. Uide vbi nūc prostrata sis.

Secūm est mētis hūiliatio. Ipa em̄ in dignā se reputabat t̄ngere vel pedes dñi s̄ rātū tetigit fimbria vestimēti ei?. **D**o/ raliē vestimētū ch̄i dici p̄t iusti q̄ deum bonis opib? ornāt. Fimbria hui? vestimē/ ti sūt pauperes. Fimbria em̄ ē vltima ps/ vestis. Hanc q̄ fimbriā debet tangere aīa peccatrix pauperib? subuentōz eis hūi/ liter obsequēdo. Eccl. vij. Pauperi porri/ ge manū vt p̄ficiat p̄pitatio. **U**t p̄ tactū fimbrie s̄ctur hūiliatio anie q̄ se indignā reputat corā deo cōparere z euz rogare. p/ venia. ps. Cor cōcritū z hūiliatū de? non

despicias. **T**ertiuū est fidei deuotio: qz dicebat intra se. Si tetigero tantū vesti/ mētū ei? salua ero. Remigi?. In h̄ fides ei? admirāda ē: qz desperās de salute me/ dicoz in q̄silia erogauerat (vt Marc? di/ cit) iirellexit celestē adesse medicū z i eo to/ tā suā int̄tione collocauit: z iō saluari pro/ meruit. **C**ōuersus q̄ iesus ad eā dixit. Eō/ fide filia: fides tua te saluā fecit. i. hāc salu/ tem tibi meruit. Sic z dñs parit aīe pec/ catrici cū hūilitate z fide ad eū accedenti. Ro. iij. Credenti in eū q̄ iustificat impiū reputat: fides ei? ad iusticiā fm̄ p̄posituz gratie dei. **A**n̄te efficacie est ch̄i fides.

Exēplū. narrat Eusebi? hāc mulierēz ciuē fuisse ceterē philippi: z postq̄ sanata est fecit statuā eīam in curia sua fieri ad imaginē ch̄i cū fimbrijs vestimēti. Ipa z q̄ imaginē in magna reuerētia habebat z deuotē adorabat: fecitq̄ ex opposito imaginē s̄cti flexis genibus z manib? iu/ ctis z cancellatis q̄si precar? z supplica/ ret. **C**ōtigit autē q̄ subtus imaginēz ch̄i creuit herba quedā nullius efficacie z vir/ tutis q̄ cum fimbriā attingebat tante vir/ tutis erat q̄ oēs infirmitates curabat. ps. Quā magnificata sūt opera tua dñe.

Tertius ar. Aud. zc. **A**pplica quod ponitur sermone p̄mo dñica. iij. post Epiphāniam.

Sermo. iij. Pro eadē dñica. xij. post Trinitatē.

Urgēs se

S q̄bat zc. Crescetes in sciē/ tia dei. Col. j. Si fuerimus crescetes in sciētia dī dñs seq̄t. i. exeq̄t de/ uotionem nr̄am. **T**ria autē de deo p̄cipue scire oportet.

Primo: rigore iusticie: vt timēamus.

Secūdo: splendore nocicie: vt erubescam?

Tertio: dulcore elementie: vt amem? z in eo speremus. **D**e p̄mo. Apoc. xij. Cū iusticia iudicat z pugnat.

De secūdo. Heb. iij. Omnia nuda z aperta sūt oculis ei?. **D**e tertio. ps. Quā magna ma/ litudo dulcedinis tue dñe.

Salutatio.

Prim? ar. An talis cōdescēssio ch̄i/ sti quā rogantem z penitentiē animā